

Матеріали VIII Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції

4. Гогин А.А. Теоретико-правовые вопросы аналоговой ответственности. – Тольятти, 2003.
5. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16 липня 1999 р. № 996-XIV // ВВР України. – 1999. – № 40. – Ст. 365.
6. Про регулювання грошово-кредитних відносин: Постанова Правління Національного банку України від 13.01.2005 р. № 7 // Вісник податкової служби України. – 2005. – № 27. – С. 12.
7. Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні: Постанова Правління Національного банку України від 15.12.2004 р., № 637 // Вісник податкової служби України. – 2004. – № 25. – С. 56.
8. Бюджетний кодекс України // ВВР України. – 2001. – № 37-38. – Ст. 189.
9. Матузов Н.И. Право как мера свободы и ответственности личности // Атриум: Сер. «Юриспруденция». – Вып. 1. – 1999. – С. 20.
10. Про національний банк України: Закон України від 20 травня 1999 р. № 679-XIV // ВВР України. – 1999. – № 29. – Ст. 238.
11. Про банки і банківську діяльність Закон України від 7 грудня 2000 р. № 2121-III // ВВР України. – 2001. – № 5-6. – Ст. 30.
12. Хачатуров Р.Л., Ягутян Р.Г. Юридическая ответственность. – М., 1994.
13. Свиридов В.А. Становление налоговой ответственности // Проблемы теории и практики правового регулирования: Сб. тр. Самарск. гуманит. академии. – Вып. 7. – 2000. – С. 175.
14. Дорофеев Б.Ю., Земцов Н.Н. Валютное право. – М., 2000.
15. Саттарова Н.В. Ответственность банков за нарушение обязанностей, предусмотренных законодательством о налогах и сборах // Правоведение. – 2003. – № 27. – С. 20.

Ростовська І. В.

(наук.кер. к.ю.н. Бова Є.Ю.)

студентка II курсу юридичного факультету

Полтавського інституту економіки і права

Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна»

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ТА ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ КОМУНАЛЬНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ В УКРАЇНІ

Сучасний етап розвитку Української держави та громадянського суспільства потребує принципово нової якості публічної влади: удосконалення моделі державного управління, наповнення місцевого самоврядування реальним змістом, ефективного правового регулювання організації діяльності територіальних громад та органів місцевого самоврядування [1].

Нестабільний розвиток економіки нашої держави привів до того, що на сьогодні відсутня цілісна концепція ефективного управління підпри-

ємствами. Ще гірша ситуація – у забезпеченні ефективного управління розвитком комунальних підприємств, перед якими сьогодні стоїть відповідальна місія – поліпшення їх роботи сприятиме прискоренню економічного розвитку держави.

Слід зазначити, що організаційна структура управління уособлює побудову та устрій суб'єкта управління, спосіб його внутрішнього підпорядкування, зв'язки структурних елементів управління між собою (порядок розміщення, специфічність окремих ланок управлінського апарату), які дозволяють виконувати необхідні управлінські функції.

Структура є своєрідним каркасом, навколо якого будуються всі складові підприємства. Керувати структурою, стежити за тим, щоб вона була адекватною до стратегії дуже складно.

Ефективно працюючі підприємства обирають таку організаційну структуру, яка б найбільшою мірою відповідала вирішенню складних і непередбачуваних проблем. Неefективно діюча структура підприємства не дає можливості досягти намічених цілей [3].

Для вибору оптимального варіанту стратегії розвитку і впровадження змін вченими М. В. Фігуркою [5, с.135] та Я. П. Павленко [4, с.166] систематизовані принципи діяльності комунальних підприємств в умовах нестабільності і ризику.

До них можна віднести:

- принцип системного підходу і комплексності вирішуваних завдань;
- принцип орієнтації на інноваційний розвиток;
- принцип конкурентоспроможності;
- принцип реінжинірингу (безперервного розвитку);
- принцип узгодження пропускної спроможності комунальних підприємств і швидкості вступу в систему заявок;
- принцип раціонального поєднання універсальності і специфічності управлінських рішень.

Принцип системного підходу і комплексності вирішуваних завдань означає, що проектування системи управління на комунальних підприємствах повинне ґрунтуватися на системному аналізі процесів впровадження управлінських інновацій.

Використання системного аналізу в практиці управління на комунальних підприємствах передбачає визначення цілей, аналізу структури системи управління і комплексу проблем, вирішення яких необхідне для досягнення відповідності результатів діяльності господарюючого суб'єкта цілям і критеріям відповідно із змінами зовнішнього і внутрішнього середовища підприємств.

Принцип орієнтації на інноваційний розвиток означає, що в умовах швидких коливань параметрів зовнішнього середовища система управління комунальними підприємствами повинна забезпечувати інноваційне рішення якісно нових завдань, сприяючих підвищенню ефективності ді-

яльності і його подальшому розвитку, а практиці це приводить до необхідності орієнтуватися на інноваційному шляху розвитку.

Принцип конкурентоспроможності означає, що в умовах глобальної зміни умов необхідно орієнтуватися на безперервне виробництво комунальних послуг, відповідних встановленим нормативам і параметрам якості.

Принцип реінжинірингу (безперервного розвитку) інноваційної системи управління розглядає комунальні підприємства як систему, що адаптується до умов зовнішнього середовища, що змінюються.

Принцип узгодження пропускну́ї спроможності і швидкості вступу в систему заявок розглядає комунальні підприємства як систему масового обслуговування і швидкості вступу в систему заявок на надання відповідних послуг.

Цей принцип відповідає вимозі виконання умов організації діяльності комунальних підприємств як системи масового обслуговування так, щоб попередити перевантаження або простою основних елементів системи.

Принцип раціонального поєднання універсальності і специфічності управлінських рішень означає, що для забезпечення стійкої діяльності і стратегічного розвитку комунальних підприємств необхідно здійснювати постійне коректування їх цілей, завдань і методів управління.

Розглянуті принципи класифікації управлінських інновацій, адаптовані до комунальної сфери, залежно від їх напрямів і носіїв, рівнів управління матеріально-технічними і трудовими ресурсами, дозволяють обґрунтувати нові завдання і стратегічні заходи, направлені на підвищення інвестиційної привабливості комплексу.

Інноваційна зміна у діяльності комунальних підприємств повинна проходити на основі формування нових організаційних структур і глибоких змін у змісті і методах управління [2, с.37].

При здійсненні господарської діяльності комунальних підприємств виявлені проблеми їх управління є складними та багатofакторними, містять цілий спектр комплексних завдань. Деякі з підприємств перебувають у стані відродження та реформування, що вимагає висококваліфікованого та якісного управління їх розвитком.

Серед багатьох проблем в системі управління більшості вітчизняних комунальних підприємств можна виділити проблеми, пов'язані з плануванням, організацією та реалізацією довгострокових дій, направлених на підтримку існуючого стану підприємства та покращення ефективності його діяльності в майбутньому. Існує дуже багато проблем такого типу у різних сферах управління, особливо проблем, що пов'язані зі стратегічним, організаційним та технічним розвитком підприємств, яким в останні десятиліття приділяється дуже мало уваги.

Таким чином, у процесі адаптації комунальних підприємств до змінних умов на основі управлінських інновацій формуються стратегії іннова-

ційного управління підприємством, певний тип організаційних структур, для яких характерні динамічна рівновага між процесами, що протікають в середовищі і системі.

Ці процеси відображають здатність системи управління своєчасно перебудовуватися, гнучко і адекватно реагувати на динаміку умов діяльності, що змінюються, за допомогою інноваційних управлінських дій. Тому подальші розробки повинні бути направлені на підвищення якості і переліку послуг, а також на мінімізацію ризиків несприятливих подій. Це висуває необхідність здійснення системних організаційних змін, що зачіпають структури організаційних, ресурсних і кадрових підсистем комунальних підприємств. В сучасних умовах існування комунального господарства необхідно забезпечити рентабельність комунальних підприємств, створити конкурентне середовище на ринку послуг комунального господарства, стимулювання технічної модернізації та енергоефективності.

Управління розвитком комунальних підприємств – це управління однією з найважливіших галузей національного господарства.

Ці підприємства переживають складні процеси становлення, які зумовлюються дією цілої низки факторів, що пов'язані з персоналом, технікою, обладнанням, устаткуванням, якістю, фінансуванням тощо. Всі вони впливають на стан управління технічним та організаційним розвитком підприємства. Від того, наскільки ефективно здійснюється управління розвитком, залежить тривалий і планомірний процес стабільного розвитку всієї організації. Задля цього пропонується виділяти пріоритетні напрямки розвитку, створювати програми, проекти, плани стратегічного характеру, проводити модернізацію та оновлення, забезпечувати роботу всіх підрозділів на досягнення поставлених цілей.

Література:

1. Косматенко М. Теоретичні засади дослідження проблем управління підприємствами житлово-комунального господарства. Державне управління та місцеве самоврядування: зб. наук. праць. – Дніпропетровський регіональний інститут державного управління. – Вип. 2(2) / 2009.
2. Костусєв О. ЖКГ: час змін / О. Костусєв // Конкуренція: Вісник Антимонопольного комітету України. – 2006. – № 2. – С. 35–40.
3. Миронова М. Д. Инновационное управление как метод повышения эффективности деятельности предприятия в сфере жилищно-коммунальных услуг / М. Д. Миронова, Ш. Р. Ахметов [Електронний ресурс] // Управление экономическими системами: электронный научный журнал. – 2011. – № 3 (27). – Режим доступу: <http://uecs.mcnip.ru>.
4. Павленко Я. П. Формування стратегії діяльності комунального підприємства на засадах маркетингу / Я. П. Павленко // Актуальні проблеми державного управління. – 2011. – Випуск 1 (45). – С. 163–167
5. Фігурка М. В. Управління процесом інституціоналізації організаційних змін / М. В. Фігурка, Ю. С. Копчак // Вісн. Прикарпатського ун-ту. Серія Економіка. – 2009. – Вип. 7. – С. 150–156.